

Stále ještě jsou cítit otřesy. Spát se nedá, ale lehnout si chodíme v botách, říká pracovnice Člověka v tísní z Turecka

9.2.2023 - Hynek Paštěka | Člověk v tísní

Kde se právě nacházíte?

Jsem právě v Gaziantepu, kde máme kancelář. Nedaleko odsud bylo epicentrum prvního nebo druhého zemětřesení. Navzdory té blízkosti Gaziantep vypadá poměrně v pořádku, viditelně zničeno bylo jen několik budov.

Ovšem většina poškození domů není zvenku vidět. Sice stále stojí, ale mají rozpraskané zdi, narušenou statiku a není doporučeno se do nich vracet. Samozřejmě jsou zničeny i jednotlivé byty.

A jak vypadá situace v ostatních oblastech, kde Člověk v tísní působí?

Primárně fungujeme v severovýchodní Sýrii. Přesné informace zatím příliš nemáme, ale je to tak, jak je vidět v médiích. Mnoho popadaných budov.

Mění se nálada mezi lidmi od prvotního šoku?

Největší šok nastal v noci na pondělí, zemětřesení přišlo ve čtyři ráno. Lidé se vzbudili, byli rozespali, což vše asi ještě znásobilo. Člověk úplně neví, co se děje. Zároveň do toho přšelo, bylo dost ošklivo.

Takže jdete ven a pak stojíte hodinu, dvě, tři na dešti a netušíte, co bude následovat. Samozřejmě pak záleží na tom, zda máte rodinu, děti, zda jste se všichni dostali ven. A také, zda jste už něco podobného zažili.

Moje první reakce byla, že jsem si v hotelu vlezla pod stůl a snažila jsem se rychle vymyslet, co si mám vzít a kam mám jít. Tedy kde mám nejbliž teplé oblečení, batoh, jaké další náhradní oblečení vzít do batohu, kdyby to trvalo déle, kde je čelovka, protože vypadl proud a všude byla tma. Nasadila jsem baterku, oblékla se, naházela základní věci do batohu a běžela před hotel tak, abych byla dostatečně daleko od všech budov.

Nasadila jsem baterku, oblékla se, naházela základní věci do batohu a běžela před hotel tak, abych byla dostatečně daleko od všech budov. A až tam jsem zjišťovala, co se opravdu děje.

A jak jste to prožívala vy osobně?

Já jsem v tu chvíli byla sama, takže jsem nemusela mít obavy o nikoho dalšího. Byla jsem v kontaktu s kolegy, se kterými jsme si napsali, že jsme v pořádku a co se bude dít.

Osobně jsem nikdy nic takového nezažila a navíc jsem přiletěla asi pět hodin předtím, než se to stalo. Byla jsem dost unavená a nevěděla jsem, co se děje.

Moje první reakce byla, že jsem si v hotelu vlezla pod stůl a snažila jsem se rychle vymyslet, co si mám vzít a kam mám jít. Tedy kde mám nejbliž teplé oblečení, batoh, jaké další náhradní oblečení

vzít do batohu, kdyby to trvalo déle, kde je čelovka, protože vypadl proud a všude byla tma.

Nasadila jsem baterku, oblékla se, naházela základní věci do batohu a běžela před hotel tak, abych byla dostatečně daleko od všech budov. A až tam jsem zjišťovala, co se opravdu děje.

Zemětřesení v Sýrii a Turecku

Datum: 7. 2. 2023 **Místo:** Sýrii a Turecko **Autor:** Profimedia, Člověk v tísni

Další

Co vás nyní čeká?

Za Člověka v tísni koordinujeme pomoc s ostatními aktéry v Sýrii i Turecku tak, aby se co nejrychleji dostala tam, kam má. Primární je pokrytí základních potřeb, tedy přístřešky a jídlo. Pak ještě pomoc s odklizením sutin a organizace pracovní síly.

Stále ještě sbíráme informace o aktuálních potřebách, kolik lidí bylo zasaženo. To se oficiálně ještě ani neví. Ovšem v Sýrii máme zkušený tým, který tam fungoval i předtím. O to je to trochu jednodušší.

Nyní analyzujeme ty urgentní potřeby a jsme zároveň v kontaktu s našimi donory, kteří nám běžně poskytují finance a mohou nám vyhradit i další prostředky. Zároveň Člověk v tísni vyhlásil sbírku SOS zemětřesení Sýrie a Turecko, kde je možné také přispět, a tyto dary budou použity na tu urgentní pomoc.

Mohla byste popsat jak nyní vypadá váš den?

Jako tým analyzujeme situaci a snažíme se teď primárně zkoordinovat pomoc tak, aby byla co nejefektivnější. Během dne máme několik meetingů s kolegy, kteří na místě nejsou. Vzhledem k dobíhajícím otřesům jsme neustále připraveni budovu kdykoliv co nejrychleji opustit.

Jinak pracujeme ve stejné místnosti, kde teď i v noci spíme. Vytvořili jsme si tu takové provizorní zázemí, nicméně voda i elektřina tu funguje čili podmínky jsou s ohledem na celou situaci vlastně poměrně komfortní.

Jako zaměstnanec Člověka v tísni jsem absolvovala trénink, jak se chovat v různých situacích, a to včetně přírodních katastrof. Věřím, že přesně takový trénink mi v noci pomohl myslet co možná nejpragmatičtěji a nepropadnout stresu.

Mnoho vašich místních spolupracovníků bylo zemětřesením zasaženo, mají zasypané, zraněné i mrtvé v rodinách. Jak nyní fungují?

Je to individuální, záleží, jak moc byla rodina zasažena. Lidé se mají primárně postarat o sebe a své rodiny, to je nejdůležitější. Pak mohou přijít zpět do práce a pracovat jako doposud. Ti, kdo byli zasaženi méně, pracují stále.

Mnoho z nich se ale nemůže vrátit domů. Takže zůstávají venku a přespávají v autech. Jsou zde zřízena i centra, kam se také dá jít, ale většina dává přednost autu. Je to bezpečnější a v případě dalších otřesů se dá rychleji odjet.

Kde spíte vy?

My, co zde přímo nežijeme, spíme zatím v kanceláři, která byla vyhodnocena jako nejstabilnější

přístřeší. Je to ale provizorní a budeme hledat něco jiného. Zatím jsme v přízemí, abychom mohli případně vyběhat ven. Ještě pořád jsou totiž cítit menší či větší otřesy.

Spánek vypadá tak, že ležíte v oblečení, ideálně i v botách, aby byl útěk co nejrychlejší. Snažíme se spát, abychom získali nějakou energii, ale člověk vlastně doopravdy neusne. Pořád se to hýbe a jsme stále připraveni vyběhnout.

Situaci na místě popsal také Tomáš Kocian

Připravovala jste se nějak na možnost, že v oblasti vypukne zemětřesení? Prošla jste vlastně nějakou zvláštní přípravou, než jste do Turecka odletěla?

Jako zaměstnanec Člověka v tísní jsem absolvovala trénink, jak se chovat v různých situacích, a to včetně přírodních katastrof. Věřím, že přesně takový trénink mi v noci pomohl myslet co možná nejpragmatičtěji a nepropadnout stresu.

Jak už jsem říkala, hned jak jsem se probudila, běžela jsem se schovat pod stůl, což bylo v pokoji v tu chvíli nejbezpečnější místo. Tam jsem si teprve promyslela, co by měly být následující kroky.

Jak na situaci reagovali vaši blízcí?

Vzhledem k časovému posunu v době prvních otřesů ještě všichni v Čechách spali. Já jsem ale všem poslala hned zprávu, že jsem O. K. Jakmile jsem zjistila, co se opravdu děje, tak jsem poslala ještě dodatečné informace. Později jsme si i volali.

Zdroj: Lidovky.cz

<https://www.clovekvtisni.cz/stale-jeste-jsou-citit-otresy-10008gp>